

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 11C/124/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511211175
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Hadnagyová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2016:2511211175.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní vedenom sudkyňou Mgr. Andreou Hadnagyovou v právnej veci navrhovateľa: Profidebt Slovakia, s.r.o., IČO: 35 925 922, sídlo: Bratislava, Mliekarenská 10, proti odporcovi: G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: H. L.O.O., E. Č.. XXX/X, zastúpený opatrovníkom pre konanie: E. R., súdna tajomníčka Okresného súdu Piešťany, o návrhu na zaplatenie 176,63 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca navrhovateľa návrhom z 30.08.2011, doručeným súdu 08.09.2011, navrhol, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy vo výške 176,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 175,37 eur od 01.05.2010 do zaplatenia, tiež na náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že 30.12.2005 uzavrel odporca s bankou - VOLKSBANK Slovensko, a.s., (predtým L'UDOVÁ BANKA Bratislava, a.s.) (ďalej len „právny predchodca navrhovateľa“) Zmluvu - bežný účet (ďalej len „zmluva“), na základe sa zmluvné strany dohodli na vedení účtu za podmienok uvedených v zmluve a vo všeobecných podmienkach, ktoré boli jej neoddeliteľnou súčasťou. Vzhľadom na neuhradenie debetného zostatku na účte odporcu vypovedal právny predchodca navrhovateľa zmluvu o bežnom účte dňom 19.02.2010. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 29.06.2010 uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a ním došlo k postúpeniu pohľadávky ne neho. Pohľadávka ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 176,63 eur, ku ktorej si v návrhu uplatnil príslušenstvo v podobe úrokov z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 176,63 eur od 01.05.2010 do zaplatenia.

Na základe návrhu pôvodného navrhovateľa Profidebt Slovakia, s.r.o., súd uznesením, č.k. 11C/124/2011-71 z 07.12.2015, pripustil zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa.

Navrhovateľ bol výzvou súdu z 07.12.2015, doručenou do vlastných rúk jeho právneho zástupcu 14.12.2015, vyzvaný na presnú špecifikáciu jednotlivých položiek, z ktorých pozostáva uplatnená pohľadávka a spôsob ich vyčíslenia uvedením, na základe akého právneho titulu boli voči odporcovi uplatnené, ako aj spôsob ich vyčíslenia, tiež s poukazom na úhrady odporcu), tiež na zdôvodnenie, kedy sa odporca dostal do omeškania s plnením svojich záväzkov zo zmluvy, uvedením, či došlo k predčasnému zosplatneniu úveru a v kladnom prípade, na základe akých skutočností a k akému dátumu. Navrhovateľ na túto výzvu nereagoval.

Podľa § 115a ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo

veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.
2) Pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 156 ods. 3 OSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa § 200ea ods. 1 OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Vzhľadom ku skutočnosti, že predmetom konania je návrh na zaplatenie sumy vo výške 176,63 eur, t.j. ide o drobný spor, súd s prihliadnutím na vyššie citované ustanovenia vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi konania, keďže to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu 17.03.2016. Návrh s prílohami bol opatrovníkovi odporcovi doručený 24.10.2014, ku ktorému sa nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa Zmluvou o bežnom účte z 30.12.2005, Zmluvou o postúpení pohľadávok z 29.06.2010 s prílohami, Výzvou na splatenie dlžnej čiastky z 26.09.2008, Výpoveďou zmluvy o bežnom účte z 19.02.2010, Oznámením postupcu o postúpením pohľadávky z 07.07.2010 a zistil tento skutkový a právny stav:

Zo zmluvy o bežnom účte v Sk k programu služieb č. 3370024302 z 30.12.2005 (ďalej len „zmluva o bežnom účte“) súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa ako banka zriadil pre odporcu ako majiteľa účtu účet. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o bežnom účte boli Obchodné podmienky programov služieb k bežným účtom v Sk, Všeobecné obchodné podmienky VOLKSBANK Slovensko, a.s., Sadzobník poplatkov VOLKSBANK Slovensko, a.s., Obchodné podmienky VOLKSBANK Slovensko, a.s. na vydanie a používanie medzinárodných debetných platobných kariet, s ktorými sa odporca oboznámil a zaviazal sa ich dodržiavať. Odporca zmluvu uzavrel ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Z výpovede zo zmluvy o bežnom účte z 19.02.2010 súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa oznámil odporcovi, že vzhľadom na závažné porušenie zmluvných a obchodných podmienok vypovedá zmluvu o bežnom účte s okamžitou platnosťou a vyzval odporcu na vyrovnanie všetkých záväzkov voči nemu. Oznámením postupcu o postúpení pohľadávky z 19.08.2010 právny predchodca navrhovateľa oznámil odporcovi výšku pohľadávky zo zmluvy o bežnom účte k 30.04.2010 v sume 176,63 eur; zároveň mu oznámil, že uvedená pohľadávka bola postúpená na spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o. a svojho záväzku zo zmluvy o bežnom účte sa môže zbaviť iba plnením postupníkovi.

Právne nástupníctvo navrhovateľa vo vzťahu k jeho právnomu predchodcovi VOLKSBANK Slovensko, a.s., sídlo: Bratislava, Vysoká 9, IČO: 17 321 123 mal súd preukázané Zmluvou o postúpení pohľadávok z 29.06.2010.

Podľa § 708 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 3 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Podľa odseku 2 cit. zákonného ustanovenia, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ods. 3 cit. ustanovenia spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

V súlade s vykonaným dokazovaním a v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa, teda VOLKSBANK Slovensko, a.s., a odporcom bola uzavretá úverová zmluva, ktorú odporca uzatvoril ako fyzická osoba - spotrebiteľ, nakoľko o úver nežiadal v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Navrhovateľ pritom ani netvrdil, že by úver bol použitý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania odporcu, pričom z obsahu a formy zmluvy vyplýva, že ide o tzv. typovú (formulárovú) zmluvu, ktorú dodávateľ (právny predchodca navrhovateľa) používal, ako je známe z rozhodovacej činnosti súdu, vo viacerých prípadoch a ktorej podstatný obsah spotrebiteľ (odporca) neovplyvňuje. Uvedené vyplynulo aj z tej skutočnosti, že zmluvu podpísal nie ako fyzická osoba živnostník, ale ako fyzická osoba s uvedením trvalého pobytu, rodného čísla, čísla občianskeho preukazu.

Právny vzťah medzi poskytovateľom finančných prostriedkov ako veriteľom, navrhovateľom v tomto konaní, a spotrebiteľom ako dlžníkom, odporcom v tomto konaní, podlieha osobitnej právnej úprave. Jednoznačne možno ustáliť, že v konaní bola uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa ust. § 52 Občianskeho zákonníka, o poskytnutí spotrebného jednorazového úveru. Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné považovať za vzťah zo spotrebiteľských zmlúv aj v súlade s konštantnou judikatúrou ESD (Océano Grupo Editorial SA - C-240/98, Cofidis - C 473/00, Faccini Dori C-91/92, Von Colson and Kamann C - 14/83 a iné) a eurokomfortným výkladom smerníc Európskej únie č. 87/102/EHS do platnosti smernice č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere).

Zmluva o úvere je upravená v ust. § 497 až § 507 Obchodného zákonníka; patrí medzi tzv. absolútne obchody, teda je upravená výlučne v Obchodnom zákonníku a podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Úpravu ustanovenú Obchodným zákonníkom však v prípade spotrebiteľských zmlúv možno použiť len podporne, a to len vtedy ak nie je možná úprava podľa ustanovení osobitného zákona č.

282/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd prihladal aj na to, že v konaní sa jedná o vzťah spotrebiteľ - veriteľ, kde práva a povinnosti medzi účastníkmi konania, pokiaľ nie sú upravené výlučne v Obchodnom zákonníku, je potrebné posudzovať podľa príslušných ust. Občianskeho zákonníka.

V obdobnej veci vyjadril právny názor aj Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014 kde uviedol, že ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

Na osobitné hmotnoprávne ustanovenia Obchodného zákonníka o zmluve o úvere súd aplikoval na základ záväzkovoprávneho vzťahu, avšak ostatné práva a povinnosti medzi účastníkmi aplikoval ustanovenia zákona č. 282/2001 Z.z. ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (porovnaj rozhodnutie Okresného súdu Žilina, č.k. 14C/186/2014 z 22.09.2015)

V ďalšom súd skúmal dôvodnosť návrhu čo do výšky uplatneného nároku na zaplatenie sumy 111,32 eur, ktorú navrhovateľ preukazoval doložením Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok z 29.06.2010 a Oznámením postupcu o postúpení pohľadávky z 07.07.2010. Keďže z uvedených listín nevyplýva, čo tvorí a predstavuje uvedená suma, resp. akým spôsobom, výpočtom k nej navrhovateľ dospel, súd ho opakovane vyzval na predloženie dôkazov, z ktorých by táto skutočnosť vyplynula. Na výzvy súdu navrhovateľ nereagoval, v naznačenom smere žiadne dôkazy nepredložil.

Jedným zo základných predpokladov úspechu v sporovom konaní je unesenie dôkazného bremena, teda faktického preukázania tvrdených skutočností. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností nesie ten účastník konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Ak teda navrhovateľ uplatnil svoje právo na zaplatenie pohľadávky voči odporcovi na súde, bolo jeho povinnosťou preukázať súdu splnenie podmienok pre podanie takéhoto návrhu, ktorou je okrem iného tiež preukázanie spôsobu, resp. výpočtu, na základe ktorého je výsledkom uplatnený nárok, resp. nárok skutkovo odôvodniť tým, že opíše rozhodné skutočnosti. Súd dopĺňa, že základnou zásadou občianskeho procesu je rovnosť účastníkov konania a prejednácia zásada na rozdiel od vyšetrovacej alebo inkvizičnej zásady. Súd v rámci zásady preto rozhoduje o uplatnenom nároku a nárok nevyhľadáva (mimo konaní podľa § 81 O.s.p., ktoré súd môže začať z úradnej povinnosti). Každý nárok je definovaný nielen sumou, ale aj dôvodom. Bez takéhoto vymedzenia nároku by nemal odporca možnosť brániť právo, pretože by nevedel prečo a z akého dôvodu požaduje navrhovateľ určitú sumu. Ak sa zmenia dôvody, znamená to aj zmenu návrhu bez toho, aby sa zmenila uplatnená suma.

Hoci súd mal za preukázané, že došlo k uzavretiu predmetnej zmluvy o bežnom účte, nemal za preukázané, akým spôsobom/výpočtom navrhovateľ dospel k uplatnenému nároku. Keďže nároky vznikajú z rôznych právnych úkonov, v tomto prípade zo zmluvy o bežnom účte, uvedenie výšky zostatku na účte odporcu v prílohe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 29.06.2010, resp. na Oznámení postupcu o postúpení pohľadávky z 07.07.2010, nepreukazuje dôvodnosť výšky uplatneného nároku, pretože z neho nie je zjavné, ako pohľadávka vznikla, z akých jednotlivých nárokov (poplatky, upomienky, úroky, ...) pozostáva. Bolo preto povinnosťou navrhovateľa túto skutočnosť riadne preukázať. Keďže v predmetnom konaní tak navrhovateľ ani napriek výzve súdu neučinil, súd dospel k záveru, že navrhovateľ dôkazné bremeno vo vzťahu k splneniu tejto podmienky neunesol, a preto návrh v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne nevznikli a taktiež mu nevyplývajú z obsahu spisu. Navrhovateľ bol pritom v predmetnom konaní v celom rozsahu neúspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Krajský súd v Trnave prostredníctvom Okresného súdu Piešťany v písomnom vyhotovení 2x.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti

ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.